

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 76. Quæstio de Synodi titulo in controversiam revocata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI. A.C. 1547. *opportuna censebitur, ea a Pontifice sancitur.* Ceterum id ipsum re effectum est, & jam Cardinales promptum ad id animum præferebant, quinimo Farneſius, se initium in eo facturum proponebat. Verum, ut palam facerent Legati, *morbum haud Roma profectum*, addidere, quod plures alicui Cardinali Ecclesie quandoque sint concessæ, ex peculiari-
*bus causis, Dei Gloriam spectantibus, veluti Madruccio, qui post susceptas Tridentinas Insulas Brixienſibus Canonicis sedulo efflagitantibus, & Romæ re mature delib-
 rata, alteri simul Ecclesie admotus est, ut bono publico consuleretur.*

§. LXXVI.

*Quæstio de Synodi titulo in contro-
 versiam revocata.*

Pallav. n. 3. **R**ursus quæstio jam nuper agitata cir-
 ca Concilii titulum suscitata fuit, nonnullis impense flagitantibus, ut decretis sequens præfigeretur inscriptio: *Universalem Ecclesiam repræsentans*: hi enim contendebant, quod Decreti gravitas ejusmodi titulum apponi exigeret: ut vero suam opinionem confirmarent, observabant, quod in volumine *Rituum Ecclesiasticorum, typis impresso, & aucto-
 ritate Leonis decimi per diploma comprobato, libro primo capite de Concilio: hæc
 habeant*

habeantur, cum Romanus Pontifex adest ^{Sæcul. XVI.}
 Concilio, conficiantur Decreta Pontificis A.C. 1547.
 nomine, quibus adjicitur, sacro Concilio
 approbante; at vero cum Pontifex abest,
 conficiantur nomine Concilii, adjecta epi-
 graphe memorata. Ad hæc Legati ra-
 tiones sæpius adductas iterarunt, & ad
 id, quod spectabat ad Rituum volumen,
 responderunt, falsum esse illud, quod tan-
 quam ibi usitatum affirmabatur: hanc in
 rem ipsi allatis exemplis ostenderunt,
 neque librum illum ullius esse auctoritatis,
 & in Pontificio diplomate solum privilegium
 typographo concessum contineri, quo cæteris
 libri editio interdicebatur. Hæc Præsi-
 dum ad singula capita responsio, mul-
 torum quidem ora compressit, sed pau-
 corum animos sedavit, ut inquit Palla-
 vicinus.

Sub idem tempus Legati amplum a
 Pontifice diploma die sexta Januarii da-
 tum receperunt, vi cujus ipsis concessa
 erat facultas præscribendi ea omnia,
 quæ consona censerent, dummodo po-
 tior Præsulum pars suo etiam suffragio
 accederet. Unde post diurnas disce-
 ptationes decretum fuit confectum,
 quod infra referemus, dum sermo re-
 curret de iis, quæ in Sessione fuere
 agitata, ac promulgata: quippe vix
 credere quis poterit, quam varia fuerit
 Patrum sententia circa hæc Synodi De-

Hist. Eccles. Tom. XXXIX. K cre

Sæcul. XVI. creta; nam præprimis Cardinalis Pa-
 A.C. 1547 cecus cum quibusdam Episcopis natio-
 Pallav. n. 8. ne Hispanis contendebat volens, ut cu-
 ra cogendi Episcopos ad residendum
 demandaretur Conciliis Provincialibus,
 unoquoque biennio celebrandis: Ex ad-
 verso alii cum Lippomanno Veronensi
 Episcopo dicebant, hæc Concilia merito
 prætermittenda esse, eoquod plerumque ex
 profanorum Principum arbitrio habita fuif-
 sent, & quandoque eorum gratia, ut Ro-
 mano Pontifici opponerentur, ac contra Se-
 dem Apostolicam, si hæc Principum volun-
 tati ancillari recusabat, indicerentur, id-
 que per exempla a trecentis postremis annis
 in comperto sit: & quamvis antiquioribus
 sæculis rectius, & ingenti cum fructu præ-
 cessissent, plurimæ tamen hæreses inde suborta
 fuerint. Præter hos erant, qui graviores
 pænas poscerent in absentes Episcopos
 ferri, quam erant illæ, quæ per antiquos
 Canones irrogabantur. Non deerant alii,
 qui cuperent, ut disertis verbis declararetur,
 nec a Regibus quidem Episcopos solvi
 posse ab obligatione residendi ex eo, quod
 suis in Conciliis ipsos detinerent. Por-
 ro nonnulli petebant, ut Regulares trans-
 fugæ, si extra cœnobia deliquissent, ci-
 tra omnem exceptionem ab Episcopis
 plecti possent.

Inter tantam opinionum varietatem
 sperabant Legati, plerosque, ubi ad
 rem

rem ventum esset, media incessuros ^{Sæcul. XVI.}
 via; cum vero in postrema Congrega- ^{A.C.1547.}
 tione plures suis sententiis pertinacius
 inhæsisse cernerent, rogabant Synodi
 Patres, ut saltem in proxima Sessione
 majorem concordiam exhiberent, nec
 sese discordiæ ac diffensionis impetu ab-
 ripi paterentur, cum ejusmodi conten-
 tionibus Synodi auctoritas læderetur;
 quocirca potius ita se gererent, ut un-
 animis eorum consensus omnibus pate-
 fiat, cunctique lætentur, eoquod om-
 nia in plena tranquillitate fuerint com-
 posita. Porro eam Sessionem præcedebat
 alia adhuc Congregatio, in qua decre-
 ta fidem spectantia prælegebantur, at-
 que examini subiciebantur. His de-
 cretis, quæ Cardinalis Cervinus confi-
 cere jubebatur, tot additiones, ac no-
 tæ fuere adjectæ, ut illis tertiam ma-
 num admoveere, ac rursus in pluribus
 locis postmodum secundis curis ea re-
 cognoscere oporteret. Nos impræsen-
 tiarum duntaxat postremas, ac præci-
 puas immutationes indicabimus.

§. LXXVII.

*Immutationes in decretis fidem spectan-
 tibus factæ.*

Itaque in primo capite, ubi agitur *de Pall. l. 8. c.*
impotentia naturæ, antea dicebatur: *13. n. 5. & 7.*

K 2

faten-